

въ еде-кой си случаяй; зачтото хора-та връшять все еднолико и сѣщо; каквото връшили едно врѣмя, такъво щѣть връшять и слѣдъ врѣмя. А зачто да не можемъ да налучимъ това и у народы-ты?

Мнозина, отъ които прочетѣть тыя рядове, могатъ рѣ: та какъ! въ естество - то лесно е да ся прѣдвиди, что има да стане: ружя-та всякъ годинѣ все еднакво цвѣти; звѣзды-ты все си връвять изъ единъ посоченъ пѣть, и не могатъ другоиче, а само по него да връвять; земя-та всякъ день ся връти все еднообразно; нѣ всички тыя нѣчта нѣмѣть *слободнѣ волю*, а пакъ чловѣкъ нѣ има.

Чюдно нѣчто е тая слободна воля! Катихизисъ-тъ и философи - ти увѣрять, че чловѣкъ има слободнѣ волю, — нѣ чюйте нѣколко сторены дѣла, които ни приказва статистика-та!

Убийство-то е работа, която навѣрно не става само на слукѣ. Който ще стори това зло, той длъго прѣмышлява, снове, чяка пръвѣ пригодѣ за да убие оногова, когото деби; отъ една странѣ съвѣсть-та, страхъ-тъ отъ наказаніе, отъ другѣ странѣ страсть-та, отмъщеніе-то, двоение-то, кръвожядность-та, лакомія-та и ламтеніе-то за придобывкѣ много-много врѣмя ся борять у него помежду си. Чловѣкъ бы помислилъ, че убийство-то е работа, съвѣмъ неправилна и своеволна; нѣ не е тѣй. Статистика-та ни казва, че всякъ годинѣ ся случяватъ все по еднакъвъ брой убійства, а при това еще всякъ годинѣ все по толкова си хора мрѣть отъ ножъ, отъ пушкѣ, отъ отровѣ и пр. Тоя брой е толкова пестояненъ и непромѣнливъ, чтото съ найголѣмѣ увѣренность може ся рѣ: толкова си и толкова убійства има да ся случятъ тѣжъ годинѣ, и то: съ ножъ толкова си,